

שיעור יומי ליום שלישי י"ב סיוון ושנים מקרא ואחד תרגום – ט – פרשת בעולות

יש"י ל' מה נברע (ש) אמר לך: אין קדושים קוגבים בטהממה. אמר לו: ינירך הדם עליינו בכל הנינים טהורים, וכיוכל הבשור לטמאים (ס"א: לטהורם. כי"ג ראמ). אמר לך: עמדך ואשמעה, כתלמיד המבזה לשמע מפי רבו. אשיiri ילודacha שכך מבטח, שכל זמן שהיה רוצחה היה מדבר עם השכינה (סנהדרין פ"ק). וראינה היה פירושה זו להאמיר על ידי משה בשאר כל התורה כללה, אלא שזו אלו שתאמיר על ידיך, שמגלוין זכות עליךך. אמן עוזרא.

ח ויאמר להוון משה אוריכו עד דאשמע מה
דאתפקיד קדם יי' על די לכוון:

ט ומליל יי' עם משה למימר:
... מלל עם בני ישראל למימר גבר גבר ארי
יהי מסבב לטמי נפשך דאנשא או בארחא
רחיקא לכון או לדרכון ויעבד פסחא קדם
...:

יש"י א' בדרכך רחקה. נקוד עליו לומר לא שרותה ודי, אלא שהיה חוץ לא סקפת העזרה כל זמן
שחייטה. פסח שני – מצה ו חמץ עמו בבית ולא שם يوم טוב, ואין אסור חמץ אלא עמו באכילתנו.

~ נקודות מшибות קודש ~ (לקוטי שיחות יה נט' 121)

מצה ו חמץ עמו בבית (רש"י ט, י)

פסח שני רמז לעבודת התשובה. לכן חמץ ומצה עמו בבית, כי התשובה הופכת גם את הרע לטוב, "זדונת נעשו לו כזכיות". וכך פסח שני הוא יומ אחיד, כי התשובה היא "בשבטאת חטא וברגעה חדא", וכמماמר יש קונה עולם בשעה אחת". אמן עוזרא.

יא בירחא תניינא בארבעת עשרה יומא בין
שמשייא יעבדון יטה על פטיר ומרדין
יכלניתה:

יב לא ישארון מגה עד צפרא וגרא לא
יתברון בה אבל גנות פסחא יעבדון יטה:

יג וגברא דהוא דכי ובארח לא הוה ויתמנע
למעבד פסחא ולשטיyi אנסא היה מאיפה
اري קרבנא דיי לא קרוב בזמנה חובה יקבל
గברא מהו:

יד וארוי יתגיר עמכון גיורא ויעבד פסחא
קדם יי' גנות פסחא וכחורי לה בן יעבד
קעמא סדר יהיו לכון ולגיורא וליציקא
דארא:

(ח) ויאמר אליהם משה עמדו ואשמע מה יצוה
יהוה לכם: פ אמן עוזרא.

(ט) וידבר יהוה אל-משה לאמר:
(ו) דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כיריה
טמא לנטש או בדרכך רחקה לכם או לדרכיהם
ועשה פסח ליהוה:

יש"י א' בדרכך רחקה. נקוד עליו לומר לא שרותה ודי, אלא שהיה חוץ לא סקפת העזרה כל זמן
שחייטה. פסח שני – מצה ו חמץ עמו בבית ולא שם يوم טוב, ואין אסור חמץ אלא עמו באכילתנו.

(יא) בחריש החנוי בארכבה עשר יומ בין העربבים
יעשו אותו על-מצאות ומרדים ואכלתו:

(יב) לא-ישראל מפנו עד-בקר ועצם לא ישבריבו
בכל-חיקת הפסח יעשוו אתו:

(יג) והאיש אשר-היא טהור ובדרך לא-יה וחרל
לעשות הפסח ונכורתה הנפש והוא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקובל במעדו חטאו ישא האיש
ההוא: אמן עוזרא.

(יד) וקידיגור אתכם גור ועשה פסח ליהוה בחקת
הפסח וכמישפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם
ולגרא ולאורה הארץ: ס

אבן עוזרא על התורה

יג ובדרך לא קיה. או בדרכך. וכן
לטמא נפש: או לדורותיכם. בטמא נפש
וורוך רחקה: בעצמו:

ז למטה נברע. מבני נבעל:
ח עמדך פה היא קrhoקה: כה
' או בדרכך רחקה. אין לחפש, כי כבר